

Monika HUBENÁ

Místní odbor Národní jednoty pošumavské v Jindřichově Hradci

Bakalářská práce, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita, České Budějovice 2022, 48 stran textu, 9 stran tabulkových a obrazových příloh.

Kolegyně Monika Hubená se ve své bakalářské práci věnuje činnosti Národní jednoty pošumavské v Jindřichově Hradci, tedy tématu, jemuž se v dosavadní české odborné literatuře dostalo, navzdory nepopíratelnému dobovému kulturně-politickému významu této organizace, zatím jen okrajové pozornosti.

Při studiu tématu svého spisu Monika Hubená vycházela především z relativně rozsáhlých pramenných podkladů uložených ve Státním okresním archivu Jindřichův Hradec (fond Národní jednoty pošumavské – místní odbor Jindřichův Hradec /1892–1948/). Dále autorka vycházela z nevelkého korpusu česky psané (starší i novější) sekundární literatury vztahující se k tématu, přičemž do tohoto souboru zařadila poněkud nelogicky i dvě archivní pomůcky (inventáře). Z hlediska celozemského i jihočeského kontextu zde však postrádám některá zpracování Jiřího Dvořáka o jihočeském regionalismu a Národohospodářském sboru jihočeském, Lud'ka Jiráka k dějinám města (novější a hodnotnější práce stále není k dispozici) a zejména texty Leoše Nikrmajera, Františka Kotěšovce a Rudolfa Strnada k působení Národní jednoty pošumavské v jižních Čechách, jejichž znalost by autorce jistě mohla být do určité míry přínosná.

Své pojednání si kolegyně Hubená rozdělila do osmi částí (včetně stručného *Úvodu* a *Závěru*); text práce dále doplňuje soubor několika obrazových příloh a tři tabulky podávající přehled počtu členů i seznam funkcionářů obou jindřichohradeckých odborů Národní jednoty pošumavské – u všech příloh však postrádám údaje o jejich uložení, resp. o zdrojích, na jejichž základě byly tabulky sestaveny (podobně v práci chybí, byť jen stručná, zmínka o teoretickém uchopení tématu). První dvě kapitoly bakalářské práce přibližují stručné dějiny Národní jednoty pošumavské i základní charakteristiky pojednávaného regionu, tj. Jindřichohradec-ka. Následující kapitola podává přehlednou charakteristiku pramenů použitých k sepsání hodnocené práce (s. 20–22). Vlastní pojednání zvolené problematiky přinášejí tři další chronologicky pojaté kapitoly (s. 23–43), v nichž se autorka věnuje organizační struktuře a působení jindřichohradeckého odboru od jeho počátku až do ukončení činnosti v roce 1948.

Bakalářský spis Moniky Hubené je zajímavý jak svým tématem, tak i novými a cennými poznatky, které autorka výtěžila z prostudovaných pramenů – bezpochyby představují dobrý základ a východisko pro další práci na tématu. Ke kladům práce by jistě mohla být zahrnuta i jinak vcelku solidní jazyková stránka textu – ovšem jen v případě pokud by ji autorka nepokazila řadou zcela zbytečných nedostatků. Vedle několika, nejen v kvalifikačních pracích snad již „tradičních“, překlepů a chyb (zde např. s. 17, 22, 26, 27, 31, 35, 41, 42), neobratné formulace (s. 8) či doslovného opakování (s. 33 a 35), si autorka v celém textu nedůsledně (a tudíž chybně) počíná též v případě psaní vícemístných číslovek. Hojně nedostatky se, bohužel, projevují i v poznámkovém aparátu (tj. užívání či spíše nadužívání kurzívy, zkrácené citace, nepřesné odkazy).

Vzhledem k jihočeskému kontextu práce si dále dovolím doplnit autorčino jinak správné konstatování o moravském paktu z roku 1905, kde na straně 17 uvádí, že „*se později stal vzorem v Bukovině a Haliči, v Čechách ale nebyl prosazen nikdy*“, neboť v Čechách známe i další podobný pokus, když letech 1906–1914 probíhala jednání o podobném národnostním vyrovnání rovněž v Českých Budějovicích, jeho realizaci však zabránil počátek Velké války. Podobně je škoda, že se autorka nepokusila některé své zajímavé poznatky blíže objasnit, jako např. na straně 18 a 19, kde svá zjištění o proměně národnostních poměrů ve sledovaném regionu nijak nevysvětluje, pouze je konstatuje. To jen dokládá převažující deskriptivní charakter hodnocené práce, která chce, plně v souladu s autorkou deklarovaným cílem, „...*v první řadě odvyprávět příběh odboru v Jindřichově Hradci a poodhalit jeho fungování...*“ (s. 7).

Příběh, který nám kolegyně Hubená předložila, je zajímavý, v mnohém přínosný a nový, a jako takový představuje solidní základ pro další zpracování dané problematiky. Při hodnocení předložené bakalářské práce však musím přihlídnout rovněž k výše uvedeným výhradám, které se, bohužel, nemohou neodrazit v celkovém hodnocení.

Závěrem posudku tak mohu konstatovat, že předložená práce Moniky Hubené splňuje požadavky kladené na kvalifikační bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k výše uvedeným připomínkám navrhuji její klasifikaci (bohužel pouze) stupněm **velmi dobře**.